

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217224563
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217224563.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Imricha Volkaia a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B. I. nar. XX.XX.XXXX a I. I. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice deti matky U. I. nar. X.X.XXXX bývajúcej v S. na W. ulici č. XX a otca Q. I. nar. X.X.XXXX bývajúceho v S. na Š. ulici č. XX zastúpeného JUDr. Slávkou Kováčovou advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej ulici č. 20 v konaní o určenie výživného o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo 17.12.2018 č.k. 43P 159/2017-315 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zmeny rozsudku Okresného súdu Košice II z 31.3.2017 sp. zn. 27P 67/2016 v časti zverenia mal. B. I., ktorá bola zverená do týždennej striedavej starostlivosti oboch rodičov tak, že mal. B. súd zverí do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazne prispievať na výživu maloletej 200 € mesačne od 6.12.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk otca vopred.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP v spojení s ust. § 62 a nasl. CMP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, arbitrárne a nelogické s tým, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci. Vyjadril názor, že súd vo veciach týkajúcich sa maloletých detí má prioritne prihliadať na ich záujem, bezpečie, názor a všestranný vývin, čo sa v danom prípade ale nestalo. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jasne a zrozumiteľne poukázal na to, aký je vzťah matky k maloletým deťom, a teda že nechcú byť u matky a necítia sa tam vôbec dobre a príjemne. Maloletá B. má záujem hlavne na tom, aby bývala s ním v spoločnej domácnosti už dlhšiu dobu a teraz je naklonená tomu, že sa tak konečne stalo a môže s ním bývať. V nijakom prípade sa nechce vrátiť k matke a chce ostať bývať uňho. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy. Súd neprihliadal ani na ďalšiu relevantnú skutočnosť, že sama matka maloletej po udalostiach, ktoré sa odohrali 14.10.2018, ale aj na všetky ostatné, na ktoré poukázal vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, požiadala súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19P 247/2018 o vydanie neodkladného opatrenia, aby mal. B. bola zverená do jeho osobnej starostlivosti, z čoho vyplýva, že matka súhlasí, aby bola maloletá zverená do jeho osobnej starostlivosti a teda aj s tým, aby súd jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Navyše túto skutočnosť matka potvrdila a opätovne súhlasila aj na pojednávaní vo veci samej 14.1.2019. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že 14.1.2019 rozhodne vo veci, avšak nestalo sa tak, ďalšie pojednávanie vytýčil až na 28.3.2019. Túto dobu do ďalšieho pojednávania považuje za príliš dlhú na to, aby súd prvej inštancie opäť konal vo veci, resp. aby sa o nej rozhodlo a či vôbec. Z toho dôvodu považuje rozhodnutie súdu za nelogické a neúčelné, nakoľko on ako otec v prvom rade hľadá

na záujem svojich detí a v tomto prípade na záujem mal. B., a teda nebude takýmto nezmyselným a nelogickým konaním ďalej čakať na ďalšie konanie a prípadné rozhodnutie súdu prvej inštancie dôvodiac napríklad aj tým, že mal. B. ide vo februári a taktiež aj v marci na výlety a iné udalosti, kde je potrebný napríklad súhlas oboch rodičov, taktiež sa zúčastní podujatí v súvislosti s futbalom, ktorý hrá, kde je tiež potrebný ich súhlas a aj z toho pohľadu, ak by bola maloletá zverená do jeho osobnej starostlivosti, čo je aj zrejme, že to sama chce a matka s tým jednoznačne súhlasí, tak aj takéto skutočnosti by boli oveľa praktickejšie aj v rámci ich bežného života a mnoho ďalších vecí. Zhrnúc uvedené má jednoznačne za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav vecí, nemal žiaden dôvod na to, aby jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol a naďalej je toho názoru, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, osvedčil naliehavosť predbežnej úpravy pomerov, a teda že sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Odvolací súd postupom podľa § 329 ods. 1 vety druhej CSP umožnil matke maloletej a kolíznemu opatrovníkovi vyjadriť sa k návrhu otca a odvolaniu.

4. Matka vo vyjadrení k návrhu a odvolaniu otca uviedla, že návrh na určenie výživného pre maloleté deti, ktoré boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti podala 26.10.2017 z dôvodu, že nemala dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie výživy maloletých detí v striedavej starostlivosti vzhľadom na nepomer jej príjmu a príjmu otca. Po pojednávaní 1.10.2018, ktoré bolo odročené na 14.1.2019 už nedokázala viac finančne bez výživného na maloleté deti zabezpečiť im náležitú starostlivosť a po hádke dcéru poslala k otcovi. Následne v zúfalstve požiadala 17.10.2018 o nariadenie neodkladného opatrenia a o zverenie maloletej do starostlivosti otca, pričom súd jej návrh zamietol, s čím súhlasila a voči rozhodnutiu súdu sa neodvolala, nakoľko dcéra bola u otca, mal sa o ňu kto postarať, keďže do dnešného dňa nemá dostatok finančných prostriedkov. Otec sa domáha zmeny rozsudku o rozvode, s čím nesúhlasí, nakoľko maloletá chodila do 14.10.2018 riadne do striedavej starostlivosti a všetko bolo v poriadku, kým sa nezačalo blížiť pojednávanie a dcéra s blížiacim sa termínom začala vymýšľať a vyvolávať hádky. Vo svetle všetkých informácií, ktoré uvádza otec maloletých detí, si uvedomila podstatnú vec, a to že v septembri ju dcéra jedno popoludnie prosila, aby stiahla svoje podanie o výživné, nakoľko otec sa vyhráza, že im všetko vezme a nič im už nedá, keď bude musieť platiť výživné. V tom čase tomu neprikladala veľkú váhu a snažila sa dcéru vysvetliť, že jej argumenty nie sú dôvodom na stiahnutie jej žiadosti, nakoľko im nevie zakúpiť oblečenie ani zabezpečiť pestrosť jedál. Uvedené dcéra nebrala vôbec do úvahy a slepo tvrdila, že u otca im nič nechýba a potom nebudú mať nič. Teenagerke sa to však vysvetliť nedá. Poukázal na lživé obvinenia a vyjadrenia otca detí o jej osobe, keďže sa už nemôže prizerieť, ako jej berie deti proti jej vôli. Žiadne lego synovi nerozbila, práve v minulosti to bol otec, ktorý bil syna ešte v čase, keď s ním žila v spoločnej domácnosti. S dcérou si nevymenila žiadne SMS-ky s takými informáciami, ktoré otec spomína, ale zároveň ich ani nepredložil. Prikladá preto súdu SMS komunikáciu medzi ňou a dcérou, z ktorých vyplýva úplne iná komunikácia a je aj zjavné, prečo na jej birmovku nešla. Pre informáciu ešte dodáva, že starú mamu z jej strany v uvedenej veci ani neoslovila a nepozvala. V ostatných SMS s dcérou v novembri 2011 ju prosila o stretnutie vo veci vyriešenia jej účtu v banke a dodnes si nenašla čas na stretnutie a doriešenie tejto záležitosti. V decembri 2018 bola u nej na návšteve, doniesla jej magnetku z výletu a porozprávala o škole. Otec si sám sebe protirečí tvrdeniami, že dcéra má záujem byť s ňou a potom už, že je naklonená byť u neho a od svojej mamy vie, že dcéra sa jej zdôverila, že mamu potrebuje, že mama jej chýba, preto jej babka povedala, aby jej zavolala. Dodnes sa tak nestalo. Raz prišiel syn s tým, že ju dcéra pozdravuje, že ju má rada a že chce k nej chodiť na obedy. Synovi povedala, že B. je veľká, má mobil, môže jej zavolať a nemusí jej robiť sprostredkovateľa. Podotýka, že pracovníčka ÚPSVaR sa vyjadrila, že deti chcú byť v striedavej starostlivosti a chcú byť s oboma rodičmi. Syn sa jej zdôveril, že je u nej šťastný, páči sa mu u nej, vidí na ňom, aký je blažený vo svojej izbičke. Zároveň sa ho občas spýta, čo má nové u otca, vtedy je smutný, že u otca nemá písací stôl ani kútik, vravieva, že spí v jej posteli, úlohy robí v kuchyni a oco je stále zavretý v izbe s B. a na mobile sú obaja vždy a on sám v obývačke pred telkou a nikto sa mu nevenuje. Synovi sa venuje celý čas. Minulý rok kvôli dcéru chodili veľa do obchodov, čo ho unavovalo, rovnako aj ju, a preto už nechcel ísť von. Futbal mu nechýba, nechce ísť ani na bicykel, v lete dokonca odmietal aj s dcérou chodiť von, tá na neho potom kričala a sa mu vyhráжала. Nadávky často používal otec detí k maloletej dcéru ešte v čase, keď žili v jednej domácnosti. Nerozumie tomu, ako mu dcéra toleruje také správanie. Dieťa si neuvedomuje, že ona nemá za čo kúpiť chlieb a šunku, keď u otca, ako tvrdí, má všetko, nič jej nechýba, pričom bedáka, že u nej nemá taký výber jedla ani oblečenia ako u otca. To bolo dôvodom jej žiadosti o výživné, ale dieťa z obavy, že stratí všetky výhody u otca radšej nebude s matkou. Rovnako je klamlivé tvrdenie otca, že všetko deťom zabezpečuje on. U neho áno, ale v čase, keď sú deti

u nej, všetku starostlivosť výlučne zabezpečuje ona. Do marca 2018 dokonca platila obedy obom deťom v škole, synovi platí mesačník na MHD, stravu, kozmetiku, lieky. Otec dokonca synovi nedáva lieky, keď je u nej na alergiu a tak ich musí kupovať, nakoľko lekárka jej od decembra odmieta dať predpis, lebo ho berie otec a nemôže vystaviť recept dvakrát. Až posledné dva týždne bol syn u nej aj s liekmi na alergiu. Dcéra si nosila lieky sama, avšak keď ochorela, lekárka jej odmietla predpísať lieky, nakoľko ich dcéru predpísala pri predošlej návšteve s otcom. Hoci bola chorá, musela byť u nej bez liečby. To, že s dcérou chodí k lekárom, dokazuje aj príloha k jej vyjadreniu, a to dochádzka do práce, kde je zjavné, že bola s dcérou u lekára. Tvrdenie otca, že deti s ňou nechcú byť, je nepravdivé, nakoľko už v čase po rozvoje sa deti nevedeli dočkať, kedy sa budú sťahovať do nového bytu, chceli každý svoju izbičku, dcéra sa dokonca vyjadrila, že keď sa osamostatní, zoberie si nábytok k sebe. Bola spokojná až do času, kým sa jej otec nezačal vyhrážať tým, že ak jej bude platiť výživné, dcéru nedá nič. O tom sa jej zdôverila dcéra v septembri 2018 s blížiacim sa termínom pojednávania. Bez výživného však už nevie viac užiť deti, a preto je dcéra v tomto čase u otca a ten jej na poslednom pojednávaní už chcel brať aj syna, nakoľko ona sa nevie finančne o deti postarať. Vyjadrila názor, že otec si má plniť vyživovaciu povinnosť aj napriek striedavej starostlivosti, nakoľko je medzi nimi dosť veľký nepomer platov, preto je potrebné počkať na pojednávania vytyčené na koniec marca 2019, kde súd určí výživné pre obidve deti späť od októbra 2017 a následne sa bude zaoberať zmenou trvalej starostlivosti o maloletú, kde však ona zmenila názor, nakoľko má záujem mať deti u seba, no musia ho mať aj deti a nemali by byť manipulované otcom proti vlastnej matke. Otec sa ani v súdnej sieni netají tým, že radšej ako by mal platiť výživné, jej vezme deti a nech ona platí jemu. V takom prípade však bude nútená žiadať o určenie výživného na svoju osobu, nakoľko jej príjmy nepostačujú ani na platenie minimálneho výživného na obe deti. Má za to, že súd prvej inštancie uzneseniami o zamietnutí zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca rozhodol v záujme maloletej vzhľadom na to, že požiadala o výživné v októbri 2017 pri nepomere ich platov, v októbri 2018 dcéra odišla k otcovi, nakoľko sa jej vyhrážal a ona v obave, že jej nekúpi značkové oblečenie a obuv, drží stranu jemu a on jej zakazuje byť s matkou a v marci 2019 bude na pojednávaní rozhodnuté v prvom rade o určení výživného na deti a následne bude rozhodovať súd o zmene striedavej starostlivosti. Podotkla, že nemá finančné prostriedky na právnikov a zastupovanie advokátmi, preto píše tak, ako to cíti. Poukazuje tiež na výšku príjmov otca maloletých, ktoré podstatne vzrástli v roku 2018 na takmer 2.000 až 2.300 € mesačne, ako to uviedla aj predsedníčka senátu na poslednom pojednávaní. Uvádza tiež prehľad svojich výdavkov, a to inkaso 274,53 €, hypotéky 168,96 €, poistenie domácnosti 7,22 €, TV a internet 19,92 €, mobil 10,12 €, mesačník 20 €, syn mesačník 10 €, bežné výdavky na potraviny a drogériu 242,71 €, lieky 32 €, daň z nehnuteľností 3,86 €, sporenie 30 €, poplatky za odpad 5,25 €, čo je spolu 824,53 € s dvoma deťmi v striedavej starostlivosti. Bez detí jej poklesnú len výdavky na stavu, avšak ostatné účty sa nezmenia. K vyjadreniu pripojila prílohy, a to návrh na určenie výživného, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie o zamietnutí jej návrhu na neodkladné opatrenie, SMS medzi ňou a dcérou, nález z pohotovosti, dochádzka z práce o jej neprítomnosti, mzdový list otca maloletých detí zo súdneho spisu a jej aktuálnu výplacnú pásku za január 2019.

5. Kolízny opatrovník sa nevyjadril.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom otca, nakoľko nebola osvedčená naliehavosť potreby dočasnej a bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov vyžadujúca si okamžitý zásah súdu, pretože práva a oprávnené záujmy účastníkov konania predovšetkým maloletého dieťaťa neboli v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bezprostredne ohrozené (§ 329 ods. 2 CSP).

10. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právna úprava rodičovských práv a povinností vyplývajúca jednak zo zákona ako aj z Dohovoru o právach dieťaťa je zásadne koncipovaná na rovnoprávnom postavení oboch rodičov (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine), čomu korešponduje právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov s vylúčením akýchkoľvek nezákonných zásahov (článok 7, 8 Dohovoru o právach dieťaťa), pričom v zmysle článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, musí byť záujem dieťaťa. Pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je teda podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie veci, avšak záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov a len ak to nie je možné, tak v starostlivosti toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady. Obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti, ktoré vznikli zo zákona narodením dieťaťa a preto obaja majú rovnaké právo podieľať sa na výchove dieťaťa pokiaľ na ich strane neexistuje okolnosť, ktorá ich zo starostlivosti o dieťa vylučuje v tom smere, že ohrozuje stabilitu výchovného prostredia, prípadne je v priamom rozpore so záujmom dieťaťa. Ustanovenie § 24 ods. 4 Zákona o rodine ukladá súdu pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbať na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s rodičmi.

11. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, na závere o skutkovom stave a ani na právnom posúdení veci. Nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí. Zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchlá a účinná predbežná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci samej s tým, že predpokladom vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú navrhovateľom osvedčené skutočnosti preukazujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Nemôže byť preto relevantným odvolací dôvod otca, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď sám neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa, konkrétne mal. B. zverením do jeho výlučnej osobnej starostlivosti s poukazom na to, že maloletá je v jeho výlučnej osobnej starostlivosti od októbra 2018 a údajne sa nechce k matke vrátiť napriek tomu, že doposiaľ bola zverená spolu so svojím bratom I. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Otec v konaní o nariadení neodkladného opatrenia v zásade argumentuje údajnou vôľou mal. B. ostať v jeho starostlivosti, avšak z vykonaného dokazovania a ani z ďalších listín nachádzajúcich sa v spise takto prejavenu vôľu maloletého dieťaťa nie je možné zistiť. Napokon je potrebné pripomenúť, že aj keď právo maloletého dieťaťa slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom umožňujúcim mu do určitej miery vyrovnáť nerovné postavenie napríklad vo vzťahu k jeho rodičom, prípadne kolíznemu opatrovníkovi, konečné hodnotenie, prípadne posúdenie záujmov maloletého dieťaťa patrí súdu, ktorý musí korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné a čo nie. V rámci hodnotenia prejavenej vôle dieťaťa tak súd musí zistiť, či maloleté dieťa je schopné samostatne prejavíť svoju vôľu z hľadiska vlastnej mentálnej vyspelosti, zároveň či táto vôľa dieťaťa nie je ovplyvnená manipuláciou rodičov s dieťaťom, prípadne inými osobami či skutočnosťami a až následne môže zhodnotiť, či dieťaťom prejavená vôľa je skutočne v jeho najlepšom záujme. Z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia však uvedené skutočnosti nevyplývajú (a to ani z otcom predloženého úradného záznamu spísaného na ÚPSVaR Košice, v ktorom sú uvedené len tvrdenia otca) a vzhľadom na to, že predmetom konania je určenie výživného pre maloleté deti na návrh matky z dôvodu výrazne rozdielného príjmu oboch rodičov a nemožnosti matky vzhľadom na jej nízky príjem zabezpečiť adekvátnu životnú úroveň maloletým deťom porovnateľnú s pomermi otca, dokazovanie nemohlo byť doposiaľ zamerané na zistenie vhodnosti doterajšej formy starostlivosti o deti, ktoré skúmanie si zjavne vyžiada potrebu rozsiahlejšieho dokazovania v súlade s vyššie uvedenými závermi odvolacieho súdu. V konečnom dôsledku nie je možné ani opomenúť argument matky, ktorým poukazuje na samotné vyjadrenie otca na pojednávaní vo vzťahu k jej návrhu na určenie výživného pre maloleté deti, kde sám uviedol, že peniaze, ktoré zarobí, dá svojim deťom a nehodlá ich dať „exke“. Na základe uvedeného sa aj odvolací súd

prikláňa k záveru, že mal. B. je v dôsledku prebiehajúceho konania o určenie výživného manipulovaná vo vzťahu k výchovnému prostrediu, ktoré by mala preferovať.

12. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že otec neosvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ktorá by odôvodňovala okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením, pričom doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).